

ΕΚΔΙΔΥΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
—
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΙΜΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

* Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζηρίου καὶ Γ. Μ. Δαυίδογλου, διευθυνόντες

ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΣΥΝΘΗΜΑ

Ὅπως ἐπανελημμένως ἐκηρύξαμεν, εἰς τοὺς ἐν τῇ ξένῃ ἀδελφοὺς πρῶτιστον ἐπιβάλλεται ἐθνικὸν καθήκον νὰ διαλύωσι τὰς περὶ τῆς μητρὸς Πατρίδος ἐπικρατούσας πλάνας καὶ διὰ πάσης θυσίας νὰ καθιπτώσι προφανῇ τὴν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν στρεβλουμένην ἀλήθειαν.

Ἡ ἐπὶ τῇ δεξιῳσσει τοῦ Βασιλέως ἡμῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκδηλωθεῖσα διὰ τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου κοινὴ γνώμη, κατεδείχθη εὐρισκομένη ἐν πλήρῃ πλάνῃ, θὰ κατηγγέλλομεν δὲ τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ ἀδελφοὺς, ὡς παραμελήσαντες τὸ ὕψιστον τῶν ἐθνικῶν καθηκόντων, ἐὰν μὴ πρόδηλον ᾔητο, ὅτι ἐσκεμμένη εἶναι καὶ ἐνοχος ἡ πλάνη αὐτοῦ.

Ἀλλὰ βλέπει καὶ ἄλλα θὰ ἐπεθύμει νὰ βλέπωσι δι' αὐτοῦ. Ταῦτα ὅμως θὰ ἐβύβιζον ἡμᾶς εἰς ἀσφαλῆ καταστροφὴν καὶ τοιαύτην αὐταπάρνησιν δὲν ἔχομεν τὴν δύναμιν νὰ ἐπιδειξώμεν χάριν οὐδενός.

Θὰ ἐπρωτιώμεν μυριάκις ἐχθρικὴν ἐπίθεσιν ἢ τοιαύτας φιλικὰς συμβουλάς. Αἱ εὐαγγελικαὶ ἐντολαὶ τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς ἐχθροὺς καὶ στρέφειν τὴν ἐτέραν τῶν παρειῶν πρὸς τοὺς ρατίζοντας δὲν ἀποτελοῦσι δόγματα πρακτικῆς πολιτικῆς, τοῦτο δὲ γνωρίζει καὶ ὑπεστήριξεν ἐπανελημμένως κάλλιον ἡμῶν ὁ τύπος καὶ ἡ κοινὴ γνώμη τῶν Ἀγγλων. Τὸ νὰ ζῶμεν ἄρα ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρήνῃ πρὸς πάντας τοὺς ὑπονομεύοντας ἡμᾶς ἐν τῷ Αἰμῷ ἀντιζήλους, τὸ νὰ μὴ ἀμυνώμεθα κατὰ τῶν δολοφόνων γειτόνων, τὸ νὰ καταπίνωμεν τὰς κραυγὰς τῶν πόνων ἡμῶν, ὅπως μὴ ἀνησυχῶμεν τὴν Εὐρώπην εἰς τὰ ἀδίκαια καὶ ἔστιν ὅτε ἀρπακτικὰ αὐτῆς σχέδια, πρὸ πάντων δὲ τὸ ν' ἀπέχωμεν τῆς Μακεδονίας, τίς οἶδε, καὶ τῆς Κρήτης ἔσως, τοῦτο καὶ τὰ παρόμοια εἶναι ἀνώτερα τῶν δυνάμεων ἡμῶν, καὶ δὲν θὰ εὐρεθῇ εἰς Ἕλληνα ὅστις νὰ μὴ ἀγανακτήσῃ δι' αὐτά.

Τὴν πρέπουσαν ἀπάντησιν εἰς τοὺς Ἀγγλους, τὸ πρέπον σύνθημα πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἔδωκεν εὐθύς, ἀμέσως, ὁ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων, ὁ Βασιλεὺς, ὁμιλῶν πρὸς τὰς ἀντιπροσωπείας τῶν Ἑλληνικῶν κοινοτήτων.

Συνιστῶν τὴν ἐνότητα τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ τέκνων τῆς Πατρίδος πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῆς κατὰ τὰς χαλεπὰς ταύτας ἡμέρας τῶν μεγάλων κινδύνων, συνιστῶν τὴν εἴπερ ποτε ἐπείγουσαν ἀνάγκην τῆς ἀποκτήσεως ἀξιωμαχῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς ἀντέταξεν εἰς τὰς ὑπόλους συμβουλάς καὶ τὰς ναρκωτικὰς θωπείας τὴν ἀληθῆ φωνὴν τῆς ἐξεγερθείσης ἐθνικῆς συνειδήσεως, τὴν ὑπὸ τὰς κυανολεύκους ἐπιστράτευσιν πάσης ἑλληνικῆς δυνάμεως. Καὶ ἔτι πλέον: Εὐσταθῇ πρόκλησιν οὐχὶ ἐν τοῖς σκοτεινοῖς παρασκηνίοις τῶν διπλωματικῶν σκευωριῶν, ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ ἀναπεπταμένῃ σταδίῳ τῶν τιμίων ἀγώνων.

Τὸ ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ στόματος ἐξελθὼν σύνθημα δὲν ὑπάρχει Ἕλληνα, ὅστις νὰ μὴ κατενόησε καὶ ἐνεστερνίσθη.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ ὁδόση.

(Λουκ. ι'. 25—37)

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ¹ πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων. Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζῶν αἰώνιον κληρονομίῃσ; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν. Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν. Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ Ὁρθῶς ἀπεκρίθης τοῦτο ποιεῖ καὶ ζήσῃ². Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοὺς εἶπεν. Ἀνθρώπος τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὴν, καὶ ληστοὶς περιέπεσεν αὐτόν, καὶ ἐκούσαντες αὐτόν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν³. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης⁴ γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρεῖτης⁵ δὲ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν εὐσπλαγχνίσθη καὶ προσελθὼν κατέδρασε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἐλαίον καὶ οἶνον, ἐπιβιδάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ τὴν αὐρίον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ καὶ ὅτι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστές; Ὁ δὲ εἶπεν. Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Πορεύου, καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

Σημειώσεις

1) Πειράζων = προσπαθῶν νὰ παρασύρῃ τὸν Ἰησοῦν εἰς διδασκαλίαν τινὰ ἐναντίαν τῷ νόμῳ. 2) Τοῦτο ποιεῖ καὶ ζήσῃ = τὴν ἀγάπην ταύτην ἐκτελεῖ καὶ σὺ καὶ θὰ ἔχῃς ζῶν αἰώνιον. 3) Ἀντὶ παρ' ἡλθε = ἀν καὶ εἶδεν αὐτόν πασχόντα ἐπέρασε ἀπὸ τοῦ πέραν μέρος τῆς ὁδοῦ ἀδιαφορήσας. 4) Λευίτης = ὁ ἐκ τῆς οἰκογενείας Λευὶ ὑπηρέτων ἐν τῷ ναῷ. Ὅτε ἱερεὺς καὶ Λευίτης ἀμφοτέρω γινώσκται τοῦ νομοῦ τοῦ Θεοῦ, ἠτέβησαν ἀθετήσαντες τὸν νομὸν τῆς ἀγάπης. 5) Σαμαρεῖτης = ἀνὴρ ἐκ Σαμαρείας βέβηλος καὶ ἀσεβὴς λογιζόμενος.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ο ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ Η ΛΥΣΤΥΧΙΑ

Τραυματίας, γυμνός, ἀλγὴ καὶ ἡμιθανὴς κεῖται ἐν μέσῃ τῇ ὁδῷ ὁ εἰς ληστές περιπεσὼν ἀνθρώπος τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Κατὰ συμπτῶσιν διέρχεται ἐκεῖθεν ἱερεὺς, καὶ ἰδὼν τὸν πάσχοντα ἀντιπαρῆλθεν, ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης φθάσας ἐκεῖ καὶ ἰδὼν τὸν πάσχοντα ἀντιπαρῆλθεν. Ἱερεὺς καὶ Λευίτης ἀμφοτέρω ὑπηρετοὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ λειτουργοὶ αὐτοῦ, βλέπουσιν ἀνθρώπον ἐν μέσῃ τῇ ὁδῷ κείμενον καὶ βλαπνιζόμενον, δὲν προσερχοῦσιν εἰς αὐτόν, ἀντιποροῦσι περὶ αὐτοῦ ἀντιπαρέρχοντες, ἀντιπαρῆλθεν ὁ ἱερεὺς, ἀντιπαρῆλθε

καὶ ὁ Δευτῆς· καὶ εἰς τὴν λέξιν ταύτην, τὴν μονοτόνω, ὡς νεκρώσιμος κρούμενος κώδων ἤγουν, αἰσθάνεται πᾶς τις ψυχρὸν ἀέρα ἀντιπαρερχόμενον ἐπ' αὐτοῦ· ἀντιπαρῆλθε! λέξεις ἀδιαφορίας καὶ ψυχρότητας, τὸν παρῆλτον ἐνσπείρουσα ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀκούοντος ταύτην. Ἰερεὺς καὶ Δευτῆς εἰδὼν τὸν πάσχοντα, ἤκουσαν τοὺς θρήνους αὐτοῦ, εἶδον χαίνουσας τὰς πληγὰς, τεθραυσμέναν πιθάνως τὰ μέλη καὶ ἀντιπαρῆλθον. Δεινὸς στιγματισμὸς τῆς ἀνελεήμονος καρδίας τοῦ ἱερέως, στιγματισμὸς γενόμενος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σωτήρος.

Τί εἶναι ὁ ἱερεὺς; τί εἶναι ὁ Δευτῆς; τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ ἀφωτισμένος; Ἐκαστος ἄνθρωπος εἰς ὑπηρεσίαν διατελὼν ἄλλου ἀνθρώπου προσπαθεῖ ν' ἀπομιμηθῇ αὐτὸν καὶ ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἐν τοῖς ἔργοις καὶ ἐν ταῖς κινήσει ταῖς σωματικαῖς καὶ ἐν ταῖς διαθέσει τῆς ψυχῆς. Καὶ οἱ τῷ Θεῷ ὑπηρετοῦντες ὀφείλουσι νὰ προσπαθῶσι νὰ προσεγγίξωσι πρὸς τὰς τελειότητας τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ' ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι Θεὸς ἀγάπης, Θεὸς ἐλέους, καὶ θέλει ἵνα καὶ οἱ λειτουργοὶ αὐτοῦ ἔχωσι πλήρη ἀγάπης καὶ ἐλέους τὴν καρδίαν αὐτῶν. Νὰ αὕτη εἶναι ἡ ἀρχὴ ἐφ' ἣς δέον καθ' ἡμᾶς ἱερέως. Ὁ ἱερεὺς ὀφείλει νὰ ἀγαπᾷ ἐὰν θέλῃ νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον χωρίζεται ἀπὸ τῶν λοιπῶν καὶ ἀφιερῶται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ τὴν ἀγάπην αὐτοῦ ὀφείλει νὰ ἐκδηλῶν ὑπὸ τῶν ἀληθοῦς ἐλέους, συμπαιδείας, ἐλεοθυσίας, ὑποστηρίξεως καὶ παρηγορίας. Δὲν εἶναι τὸ καθῆκον τοῦ ἱερέως μόνον τὸ τελετουργικόν. Οὐδὲ ἐφραγμένη ποτὲ τοιοῦτον μόνον ὁ ἱδρωτὴς τῆς θρησκείας ἡμῶν υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ· ὅχι. Τὸν ἱερέα ἐφραγμένη καὶ διετύπωσε καὶ ἐκείνος καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὡς ἱεουργοὶ μὲν τῶν μυστηρίων αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ὡς παλαιστὴν γενναῖον ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἀγάπης.

«Ἐλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν» εἶπεν ὁ Κύριος. Λοιπὸν καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ θέλει ὁ Σωτὴρ οὐχὶ τελετουργοὺς θυσιῶν μόνων, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὑπέρβας τοῦ ἐλέους, ἡ μᾶλλον δοχεῖα θεόπνευστα ἐλέους. «Ὁ ἱερεὺς ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε». Ἀλλὰ δὲν ἦτο ὁ ἱερεὺς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἔχων καθῆκον νὰ κηρύττῃ διαρκῶς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγάπης, ὁποῖον εἶναι τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὀφείλων οὐχὶ μόνον διὰ λόγον, ἀλλὰ καὶ δι' ἔργον νὰ δεικνύῃ ὅτι ἔχει τελείως κατενόησιν τὸ καθῆκον αὐτοῦ τοῦτο.

Ἀκούων φωνὴν ἄλλους, ἄλλους, σωματικοῦ, ἄλλους ψυχικοῦ, ὀφείλει νὰ καταλείπῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ, νὰ διακόπῃ τὴν πορείαν αὐτοῦ, νὰ λησμονῇ τελείως ἑαυτὸν, καὶ νὰ προστρέχῃ ἐκεῖ, ὅπου ἐξῆλθεν ἡ φωνή, οὐχὶ τοῦ θανάτου προάγγελος καὶ φρίκης ἐπομένως πρόξενος, ὡς σήμερον λογίζεται, ἀλλὰ παρήγορος ἄγγελος, σοφὸς ἱατρός, φιλεῦσπλαγχνὸς ἀδελφός, φιλόστοργος πατήρ. φέρων εἰς τὸν πάσχοντα τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν ἐλπίδα, τὴν παρὰ μυσθίαν καὶ τὴν ἀνακούφισιν.

Στεναγμὸς ἀδικίας ἐξέρχεται ἐκ τῆς πασχούσης καρδίας ἀδικουμένων καὶ βασανιζομένων ἀνθρώπων, καὶ ὁ στεναγμὸς αὐτὸς πλήττει τὴν ἀκοὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξαναγκάζει τὸν ἄνθρωπον τοῦτον νὰ ἐξαγάγῃ στεναγμὸν ὅμοιον, καὶ ἐξαναγκάζει αὐτὸν νὰ τρέξῃ ἐκεῖ, ὅπου ὁ στεναγμὸς καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ μετατρέψῃ τὸν στεναγμὸν εἰς πνοὴν χαρῆς ἐνσπείρων τὴν ἐλπίδα ἐκεῖ, ἐνθα ἔχει βλαστήσῃ ἡδὴ ἡ ἀπελπισία καὶ ἡ ἀπόγνωσις.

Πατὴρ καὶ μήτηρ ἀποκάμνουσιν ἐργαζόμενοι καὶ μὴ ἐπαρκούντες εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν τέκνων αὐτῶν. Καὶ πεινῶντες αὐτοὶ καὶ πεινῶσι τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ παρέρχονται ἡμέραι καὶ νύκτες, καὶ μένουσιν οἱ στόμαχοι κενοί, καὶ οἱ θῆνοι τῶν πεινῶντων τέκνων ἐπαυξάνουσι τὴν ὁδὸν τῶν λιμῶν

τόντων γονέων. Καὶ ἰδοὺ ἀναφαίνεται ὁ ἱερεὺς· ἡ θέα τῶν δυστυχῶν προάγει τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀρθαλμοὺς αὐτοῦ. Καὶ τὰ δάκρυα τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς γίνονται παρὰ μυσθίαν ἀληθῆς εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους· ὁ ἱερεὺς οὐ μὴ εἰς τὴν ἐλπίδα εἰς τοὺς ἀπεγνωσμένους ἐκείνους, καὶ μὴ ἔχων αὐτὸς, τρέχει πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ἔχουσι καὶ δύνανται νὰ δώσωσι, καὶ κινεῖ τὸν ἔλεον αὐτῶν ὑπὲρ τῶν πασχόντων, λαμβάνει παρ' αὐτῶν ὅσα ἀναγκαῖα, ὅσα χρήσιμα εἰς τοὺς δυστυχεῖς, ἀνακουφίζει πρὸς ὥρην αὐτοὺς, καὶ ἐπιμελεῖται περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῶν, ἐξευρίσκων εἰς αὐτοὺς ἐργασίαν ὡς πόρον ζωῆς.

Ἡθικαὶ στενοχωρίαι, συναισθημάτων ἀναπλῆξεις, τιμῆς προσβολαί, δυσπραγίαι ἄλλαι, ποικίλαι θλίψεις ψυχικαί, τὰ πάντα δὲν εἶναι ξένα διὰ τὸν ἱερέα· συναισθάνεται καὶ αὐτὸς πάντα, καὶ συμπάσχει, καὶ συμπονεῖ, καὶ προσπαθεῖ ν' ἀνέρῃ τὴν θεραπείαν πάντων.

Τοιοῦτος δέον νὰ ᾖ ὁ ἱερεὺς, ἵνα ᾖ ἄγγελος ἀληθῶς Θεοῦ. Καὶ τοιοῦτον ἔχοντας ἱερέα ὁ χριστιανὸς καὶ ἡ χριστιανικὴ κοινότης, δὲν φαντάζονται ποτὲ ὅτι ἀπέχουσι πολὺ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἀπ' οὗ ὁ ἄνθρωπος τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ἱερεὺς εἶναι πλησίον αὐτῶν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ἑτοιμὸς πάντοτε νὰ ἐνσταλάσῃ τὴν δρόσον τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς καρδίας τῶν ὑπὸ οἴασθ' ἰδόντων δυστυχῶν πιεζομένων ἀνθρώπων. Ὅπου ὁ ἱερεὺς ἔχων τοιαύτην συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ δρᾷ οὕτως ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἡ δυστυχία δὲν ὑπάρχει, διότι οὐδέποτε ὁ ἱερεὺς ἐπιτρέπει εἰς αὐτὴν νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ ἄνθρωπον, ἄλλως, παρὰ ὡς δοκιμασία, δοκιμασία τῆς ἀρετῆς, τῆς πίστεως, τῶν ἐν τῇ ψυχῇ ἀγαθῶν. Τί εἶναι δυστυχία; Δὲν δύναται νὰ ὀρίσθῃ ποτε διότι ἐφαρτᾶται πολὺ ἀπὸ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ ὑφισταμένου ταύτην. Ὅ,τι δι' ἐμὲ δυνατόν νὰ εἶναι ἀνιάρων, εἶναι δι' ἄλλον ἀνεκτόν. Καὶ ὁ ἱερεὺς φροντίζει ἵνα ἐμφανισθῇ εἰς τὸν πάσχοντα ἄνθρωπον τὴν ἀγαθὴν ὅψιν ἐκαστοῦ συμβάντος, καὶ ἐπομένως παρέχει εἰς αὐτὸν τὰ στοιχεῖα τὰ ἀπαιτούμενα εἰς τὸ νὰ φιλοσοφῇ ἐπὶ τῶν συμβαινόντων, καὶ ν' ἀγαπᾷ ἐντὶ νὰ μισῇ τὰ λυπηρά, καὶ νὰ μετατρέπῃ τὴν ὁδὸν εἰς χαράν, καὶ τὴν μοχθηρὰν καὶ ἀπεγνωσμένην ζωὴν εἰς ποθητὴν καὶ εὐέλπιδαν ζωὴν.

Καὶ ταῦτα πάντα πράττει ἐν τῷ ἱερεῖ ἡ συμπάθεια καὶ πρὸς ἀγάπην διαμεμορφωμένη καρδιά αὐτοῦ. Διδάσκετε, μορφώσατε τὴν καρδίαν τοῦ ἱερέως τοιαύτην, καὶ θὰ ἔχετε τὸν ἱερέα στοιχεῖον ἀπαραίτητον τῆς κοινωνίας, ἀνάγκην πραγματικὴν, πηγὴν ἀληθοῦς χαρῆς καὶ παρηγορίας. Ἀνάγκη νὰ κατανοηθῇ ὅτι ἱερεὺς, ἀντιπαρερχόμενος ἀπαθῆς καὶ ἀδιάφορος πρὸ τῶν πασχόντων δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ παρκακωνισθῇ καὶ ἐν τῇ ἐλτιμῇ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῇ ἐκτιμῇ τῶν ἀνθρώπων, ὑπὸ τοῦ Σαμαρείτου, τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ὄχλου, τοῦ ἀνθρώπου ὅστις ζῇ ἐκ τῶν παλμῶν καρδίας πεπληρωμένης ἀγάπης καὶ φιλελευθέρειας. Τίς εἶναι ὁ πλησίον; Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετὰ τοῦ πάσχοντος. Καὶ ὁ ἱερεὺς δὲν εἶναι μόνον πλησίον, εἶναι περισσώτερον ἢ πλησίον ἐπομένως δέον νὰ ἔχῃ εἰς εὐρυτέραν κατὰ πολὺ κλίμακα τὸ ἔλεος καὶ τὴν ἀγάπην ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ὡς γνώρισμα ἀσφαλὲς τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΞΕΠΑΤΕΡΑΣ

Στὸν κόσμον δὲν εὐρέθηκεν οὔτε στὴν Ἑγγυλιτέρα, νὰ πολεμήσῃ τὴν Τουρκίαν ὡς τὸν Ξεπάτερ. Συχνὰ τοῦ πέμπουν γράμματα, καὶ λέγουν τοῦ ξεστῆχου· «Γιὰ σὲ ξεκίνησε τ' ὁρδάν, μόνον καλὰ διακρίσεις». «Δὲν τῶν πῶς ξεκίνησαν ἕνα ὁρδάν γιὰ μένα» μόνον διαλέξαν τὸν καιρὸν ποῦ γὰρ λαθὴ σὴν χέρα». Στράφει καὶ βρέχει καὶ βροντᾷ καὶ ἦτον ἐξεγνωτισμένος.

καὶ στὸ δεξιὸν τοῦ μάγουλον ἦτον ἀκουμπισμένος. Κι' ὁ Μαραμέτης τοῦ μιλᾷ «—Ἐπά σε, Ξεπάτερ, ἐσίμωσε τὸ τέλος σου, καὶ ὑπερῇ σου μέρα». Δὲν εἶναι ἀνδρὶς, παιδιὰ, καὶ τῆς τιμῆς σὰς χάρι, νὰ ξεκίνησῃ ἕνα ὁρδάν γιὰ ἕνα παλληκάρι; ἂν ἤρθετε γιὰ τὸ φαγὶνὰ σὰς ἐμαγεῖρέσω, πάλιν κι' ἂν ἦστε γιὰ καυγὰ, κορμὶα θὰ κονταρέσω. — Δὲν θέλωμεν μὴδὲ ψωμί, μὴδ' ἀπὸ τὰ φαγιά σου, μὰ ἤρθαμε, πατέρα μου, νὰ δοῦμε τὴν ἀνδριά σου». Ὁ Ξεπάτερας τ' ἀκουσε, πολὺ τοῦ κακοράνη, ψιλὴ φωνίσαν ἔσυρε, πηδάει σὰν ἀσλάν, καὶ μὲ τ' ἀσῆμιο τὸ σπαθὶ τοὺς παίρνει τὰ κεφάλια. Ὁ Θεὸς ἂς πῆσῃ κι' ἄλλους νὰ κάμῃ τέτοια χάλια.

ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ ΖΗΤΗΝΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΛΑΟΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ

Πασιγνώστον εἶναι ὅτι ἡ καθολικὴ ἐκκλησία ἐν ταῖς ἱεραῖς αὐτῆς ἐκκλησιάζει κάμνει χρῆσιν τῆς Λατινικῆς γλώσσης, καὶ ὅτι οἱ ὁπαδοὶ αὐτῆς οὐδὲν σχεδὸν τῆς νεκρᾶς γλώσσης ταύτης νοοῦσιν οὔτε ἐν Ἰταλίᾳ οὔτε ἀλλοῦ· ὁμοίως εἶναι πασιγνώστον ὅτι οἱ πλείστοι τῶν κατοίκων τοῦ Βελγίου λαλοῦσι τὴν Φλαμανδικὴν γλῶσσαν κατ' οἶκον, ἀλλ' ἐν τοῖς σχολείοις διδάσκονται καὶ πάντες γράφουσι καὶ πανταχοῦ ὡς ἐπίσημον γλῶσσαν λαλοῦσι τὴν Γαλλικὴν. Ὅμοίως ἐλέγθη πέρυσιν (ἐν τῇ Ἀπαντήσει πρὸς τὸν κ. Κρουμβάχερ σελ. 704—5) ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ πρῶτοι πολιτικοὶ καὶ προστάται τῆς Ἰρλανδίας, ἂν καὶ σφόδρα φιλοπάτριδες Ἰρλανδοὶ, δὲν θεωροῦσιν εὐκατεῖον νὰ διδάσκονται οἱ Ἰρλανδοὶ παῖδες ἐν τοῖς σχολείοις τὴν μητρικὴν γλῶσσαν, τὴν Ἰρλανδικήν, ἀλλὰ τὴν Ἀγγλικήν. Καὶ ταῦτα πολὺ εὐλόγως· διότι οὐδὲν κατ' ἀλήθειαν θὰ ὠφελήσῃ ὁ Βέλγος καὶ Ἰρλανδὸς νεανίσκος, ἂν ἐν τῷ σχολείῳ μᾶλλον νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ γράφῃ ὅπωςδὴποτε τὴν μητρικὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, Φλαμανδικὴν ἢ Ἰρλανδικήν· σκοπὸς τοῦ σχολείου καὶ τῆς εἰς αὐτὸ μακροχρόνιου φοιτήσεως τῶν νέων δὲν εἶναι πλέον σήμερον νὰ μάθουν ὅπωςδὴποτε νὰ χαράσσωσι τὸ ὄνομα τῶν καὶ νὰ σημειώσωσι τὰς ληψοδοσίας τῶν, ἀλλὰ νὰ ἀναπτυχθῶν καὶ μορφωθῶν ὡς πολῖται, ὡς χριστιανοί, ὡς ἄνθρωποι καθόλου· πρὸς τοῦτο δὲ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀνοιχθῶσιν αὐτοὶ ἐν τῷ σχολείῳ αἱ πύλαι δι' ὧν θὰ διέλθουν καὶ φθάσωσιν εἰς τὸν σκοπὸν τῶν τοῦτον, ἦτοι ἐν τῷ σχολείῳ ἀνάγκη ν' ἀποκτήσωσιν τὴν γνῶσιν τῆς γλώσσης ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι κατεθειμένοι ὁλόκληροί πνευματικοὶ θησαυροὶ ἱκανοὶ νὰ μορφώσωσιν αὐτοὺς εἰς ἀληθεῖς καὶ γνησίους ἀνθρώπους. Τοιαῦτα δὲ γλῶσσαι εἶναι ὁμολογουμένως πρῶτον ἡ Ἑλληνικὴ, ἡ Γαλλικὴ, ἡ Ἀγγλικὴ, ἡ Γερμανικὴ καὶ λοιπαὶ τῶν σήμερον μεγάλων πολιτισμένων ἐθνῶν γλῶσσαι.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ἐν τῇ Ἑπιτερίᾳ, ποῖα δὲ τὰ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἀνατολῇ; Ἐνταῦθα βραδύει, ὡς φαίνεται, ἄλλος θεός, ἐνταῦθα τὰ πράγματα ἔχουσιν ἄλλην λογικὴν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες καὶ σατανικῶς ἐπιδιώκοντες τὴν εἰσαεὶ ἀμάθειαν, τὴν διαίρεσιν καὶ δουλείαν τῆς Ἀνατολῆς ἐλήθησαν καὶ ἐφήρμοσαν ἄλλην τακτικὴν σύμφωνον πρὸς τοὺς καταχθονίους σκοποὺς αὐτῶν. Ἀδιατί, εἶπεν, πρὸς τοὺς Σλαβόφωτους, τοὺς Κουτσοβλαχόφωτους καὶ Ἀλβανοφώτους Ἕλληνας νὰ διδάσκειτε τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ νὰ κάμνετε αὐτῆς χρῆσιν εἰς τὰς σχολαῖς καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν σας; σεῖς δὲν εἰσθε Ἕλληνες, ὅπως ἡ γλῶσσά σας σαρφὸς μαρτυρεῖ, ἀλλὰ Σλαῦοι, Κουτσοβλαχοί, (ὅπερ σημαίνει Ρωμῶνοι), Ἀλβανοί. Σήμερον πᾶς λαὸς φυλάττει (ζηλοτύπως ὡς φυλακτὸν καὶ καλλιεργεῖ ἐπιμελῶς τὴν γλῶσσαν του. Βλέπετε, ἡμεῖς ἐκ τῆς γλώσσης διακρινόμεθα ὅτι εἰμεθα Ἰταλοὶ, Γάλλοι, Ρῶσοι κτλ., καὶ δὲν μεταχειρίζο-

μεθα πλέον τὴν Λατινικὴν ἢ τὴν ἀρχαίαν Σλαβονικὴν, ἀλλὰ τὴν Ἰταλικὴν, τὴν Γαλλικὴν, τὴν νέαν Ρωσικὴν, καὶ ἰδοὺ ὅτι ἐπλάσαμεν καὶ νέας φιλολογίας. Λοιπὸν καὶ σεῖς ὀφείλετε νὰ ἀποβάλετε τὴν διδασκαλίαν καὶ χρῆσιν τῆς Ἑλληνικῆς, ἀδιάφορον ἂν ὀμιλήτε αὐτὴν οἱ πλείστοι καὶ νοήτε καὶ αἰσθάνεσθε αὐτὴν ὅπως καὶ τὴν μητρικὴν σας, τοῦτο δὲν σημαίνει τίποτε· ἀνάγκη νὰ μνησθῆτε καὶ μεταχειρίζεσθε γοργπῶς καὶ προφορικῶς μόνον τὴν μητρικὴν σας γλῶσσαν. Εἰς αὐτὴν πρέπει νὰ συντάξετε ἀλφάβητάρια ἀναγνωσματούρια, νὰ συγγράψετε μεγάλαν δόκιμν ἔργα, εἰς αὐτὴν νὰ κάμνετε συλλογὰς τῶν δημοτικῶν σας ἀσμάτων, τῶν μύθων, τῶν παροιμιῶν σας κλπ., ὅπως ἐκάμμεν καὶ ἡμεῖς, ὅχι δὲ νὰ μνησθῆτε καὶ καλλιεργήτε τὴν Ἑλληνικὴν, μίαν ξένην γλῶσσαν».

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα προβάλλουν, τὰ δὲ μωρὰ ἔθνη τῆς Ἀνατολῆς ἀπαξίουσιν καὶ καταπίνουσιν τὰ διδάγματα ταῦτα καὶ δὲν διδράσκουσιν τὸ δηλητήριον τὸ ὑπὸ τὴν ζάχαριν κρουπτόμενον. Διότι εἶναι ἀνεκτιμώμενον ὅτι ἡ δημιουργία γλώσσης πλουσίας καὶ ἱκανῆς νὰ ἐκφράσῃ τὰς ἐννοίας τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, εἶναι ἔργον δύσκολον καὶ μακροχρόνιον, οἱ δὲ καιροὶ δὲν περιμένουν· ὅτι ἡ σύνταξις καὶ καταρτισμὸς μεγάλων ἔργων ἀπαιτεῖ πολλὰ καὶ μεγάλα ἠθικά καὶ ὕλικά κεφάλαια, τὰ ὅποια δὲν ἔχουν, δὲν δύνανται νὰ ἔχουν οἱ μικροὶ πτωχοὶ καὶ ἀμαθεῖς λαοὶ τῆς Ἀνατολῆς. Ὅμοίως εἶναι πασιγνώστον ὅτι οἱ λαοὶ οὗτοι, ἂν μὲν διδάσκωνται τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐν τοῖς σχολείοις αὐτῶν, λαμβάνουσι γνῶσιν ἀρίστην καὶ πλουσίαν ἀρχαίας καὶ νέας φιλολογίας, εἰσέρχονται δι' αὐτῆς εἰς θησαυρὸν πάσης γνώσεως, τέχνης καὶ ἐπιτηγῆς καὶ εἰς ἀληθὴ πολιτισμόν, πρᾶγματι ἐξημερώνονται· ἂν δὲ τοῦναντίον διδῶσιν τὴν Ἀλβανικὴν, τὴν Κουτσοβλαχικὴν ἢ καὶ τὴν Ρωμουνικὴν, τὴν Βουλγαρικὴν, θὰ δύνανται μὲν νὰ σημειώσωσιν τὸ ὄνομα τῶν καὶ τὰς ληψοδοσίας τῶν, ἀλλὰ δὲν θὰ γνωρίσωσιν μεγάλαν καὶ ἀρίστην φιλολογίαν, δὲν θὰ δυνηθῶν νὰ μορφωθῶν, νὰ πολιτισθῶν. Ἰδοὺ ἐπὶ παραδείγματι τοὺς Βουλγάρους διδασκάλους καὶ ἱερεῖς· οὗτοι διδάσκονται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν τοῖς σχολείοις αὐτῶν τὴν Βουλγαρικὴν γλῶσσαν· ἀλλ' ἐξημερώθησαν πρᾶγματι ἢ ἐξεκλουθῶν νὰ τρέφουν τὰ αὐτὰ αἰμομαρῆ ἐνστικτα ὁποῖα καὶ ὁ πρόγονος αὐτῶν Κροῦμος;

Ἄν οἱ λαοὶ οὗτοι ἐπέθοντο νὰ διδάσκωνται ἐντὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης τὴν Τουρκικὴν, θὰ ἐδικαιολογεῖτο τὸ πρᾶγμα, ὅτι μνησθῶν τὴν γλῶσσαν τοῦ Κράτους, ὅτι δι' αὐτῆς θὰ δύνανται νὰ συνεννοῶνται πρὸς τὰς Ἀρχὰς ἀπὸ τοῦ Μζουροδουνίου μέχρι τῆς Περσίας, ὅτι δι' αὐτῆς θὰ δύνανται νὰ λαμβάνουν δημοσίας θέσεις κτλ. Ὅμοίως ἂν ἐπέθοντο νὰ διδάσκωνται τὴν Γαλλικὴν ἢ ἄλλην τινὰ γλῶσσαν Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμένου ἔθνους, πάλιν θὰ ἐδικαιολογεῖτο, ὅτι δι' αὐτῆς θὰ προσλάβωσι γνώσεις, τέχνας, ἐπιστήμας, μόρφωσιν, ἡμερώσιν, ἀνθρωπισμόν. Ἀλλ' ἡ τεχνηέντως ὑποδαχλομένη εἰς τοὺς ἀμαθεῖς τοὺτους λαοὺς, ὑπουργὸς διδασκαλίας, ὅτι ὅσοι τούτων ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χερσονήσῳ ἠναγκάσθησαν ἐν τῷ παρελθόντι ἐνσταλτορικῶν λόγων νὰ μάθωσιν τὴν Ἀλβανικὴν, τὴν Κουτσοβλαχικὴν, ἢ Σλαβονικὴν τινὰ γλῶσσαν (ὅπως ἐν Ἀσίᾳ ἄλλοι Ἕλληνες ἐμαθον τὴν Τουρκικὴν ἢ τὴν Ἀρμενικὴν, ἐν δὲ τῇ Συρίᾳ τὴν Ἀραβικὴν), καὶ ταῦτα ἀναμείκτους μετὰ πλείστων Ἑλλήνων λέξεων λαλοῦσιν ἢ καὶ ἐκ παρρηλίου μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν μεταχειρίζονται, οἱ ἀλλόγλωσσοι οὗτοι Ἕλληνες τότε μόνον θὰ εὐδαίμονήσωσιν, ὅταν διατρεθῶν καὶ ἀποστασθῶν ἀπ' ἡμῶν, μετὰ τῶν ὁποίων ἐπὶ τοσοῦτους αἰῶνας συνέζησαν συνεπαθόν συνηγωνίσθησαν καὶ μετὰ τῶν ὁποίων ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐξ ἴσου ἄνευ τῆς ἐλαχίστης διαφορᾶς ἀπολαύσωμεν τὴν ἐλευθέραν ταύτην γωνίαν πάντα τὰ ἀγαθὰ τῆς

ἐλευθερίας, ἡ ὑπουργός, λέγω, διδασκαλία αὕτη εἶναι το-
σοῦτον σαταυική ἐπίνοια, ὥστε μόνον ἐκεῖνοι ἡδύναντο νὰ
ἐπινοήσουν αὐτὴν ὅσοι ἐπιθυμοῦν τὴν αἰωνίαν ἀμάθειαν
καὶ δουλείαν τῆς Ἀνατολῆς καὶ μόνον λαοὶ νηπιῶντες ἢ
καὶ ἐθελουφλοῦντες ἡδύναντο νὰ ἀσπασθῶσιν αὐτὴν. Καὶ
ἐκεῖνοι μὲν τὸ ἐαυτῶν συμφέρον ἐπιδιώκοντες προτείνουν
καὶ συμβουλεύουσι ταῦτα, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ Ἀνατολῆται; τί θὰ
εἴπῃ ποτε ἡ ἱστορία περὶ ἡμῶν; ἀλλ' ἡμεῖς θὰ δυνήθῃ νὰ εὕρῃ
λέξεις ἱκανὰς νὰ χαρακτηρίσῃ προσηκόντως καὶ νὰ στιγμα-
τίσῃ τὴν ἡμετέραν βλακείαν; ἀμφίβουλόν.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑδομάδα.

Ναὶ μὲν ὁργῇ κ' ἡ φύσις μου καὶ πρὸς τοὺς στίβους ῥέπει
κ' ἐπικροτῶ τὴν ἀσκήσιν ἐφήβων ἀκαμάτων,
μὰ τῶν ψυχῶν οἱ γυμνασται νὰ προηγοῦνται πρέπει
κ' εὐσχήμονες ν' ἀκολουθοῦν ἐκεῖνοι τῶν σωμάτων.
Χωρὶς τοὺς πρῶτους γυμναστάς οἱ στίβοι τῶν ἀγῶνων
δὲν βγάδουν ἄλλο τίποτε παρὰ φυγάδας μόνον.

Γεώργιος Σουρῆς.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόλους
καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ
εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερ-
λίνας ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν
ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ
τόκοι πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νομισμα εἰς
δ' ἐγένετο ἢ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐ-
πιταγῆς ὀφείας (bills) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερι-
κοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογίου. Τὰ
κεφάλαια καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν
πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι
καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑπο-
καταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1/2	τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ κατ. 5 μην.
2	"	" " " " 1 ἔτους
2	1/2	" " " " 2 ἔτων
3	"	" " " " 4 "
4	"	" " " " 5 "

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων
ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου
ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

Ἐντελῶς ἀπληλαγμένον μικροβίων διου-
γέστατον δὲ καὶ ἐλαφρότατον

ΝΕΡΟ ΤΟΥ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ

Ἀναλυθὲν ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς τῆς χη-
μείας κ. κ. Χρηστομάνον, Δαμβέργην, Κο-
μνηνὴν καὶ τὸν κ. Ρουσόπουλον καὶ εὐρεθὲν
ἐλαφρότατον, στομαχικώτατον καὶ καθαρῶ-
τατον, πωλεῖται πρὸς 50 λεπτά εἰς στά-
μνας καθαρωτάτας καὶ ἐσφραγισμένας πρὸς
ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τῆς ἐκ τῆς πηγῆς
προελεύσεώς των.

Πληροφορίαι καὶ παραγγελίαι δίδονται
εἰς τὸ Πριγκηπικὸν Ἰατροπλάστεϊον τοῦ
κ. Α. Θεοδώρου ὁδὸς Σταδίου 36 ἀντικρὺ
τῆς οἰκίας Κ. Καραπάνου.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

Ν. ΚΑΡΙΩΤΑΚΗ

Συνιστώμενον διὰ τὴν φιλοκλίαν
στερεότητα καὶ εὐθηνίαν τῆς ἐργασίας
Ὁδὸς Χρυσοσπηλαιωτίσεως 5Α

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατριῶν.

Ἡ εὐεργέτις τῆς Ἐταιρείας κόμησσα Λουίζα δὲ Ριανκούρ
προσέηνεγκε καὶ αὐτὴς ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατριῶν φρ. χρ.
1000.

Ἡ Ἑλλ. Φιλολογ. Ἐταιρεία (...) φρ. χρ. 8.

Ὁ κ. Μ. Δ. Μακεδὼν (Μούρσει) δρ. 4.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τῆς διευθυντρίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Παρθενά-
γωγείου Πόρτ-Σαίτ δεσποινίδος Ἀγλαίας Γεωργιάδου ἀπέστειλαν
αἱ κ. κ. Σπυριδοῦλα Ἀλεξανδράτου φρ. χρ. 10, Ἀγλαία Γεωρ-
γιάδου φρ. χρ. 5 ἐτησίως, Ἀδελαῖς Βαλεντή φρ. χρ. 5 ἐτησίως
καὶ Ἀγγελικὴ Λαγανά φρ. χρ. 5 ἐτησίως.

Ὁ κ. Ι. Πε (...) δρ. 5.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Εὐστ. Φ. Δ ἄ ρ ι σ σ α ν. Ἐὰν ἐπιθυμεῖτε πλήρη σειρὰν διε-
τιμήθη αὕτη πρὸς δρ. 10 κατὰ τόμον. Τῶν ἐλλειπῶν (κατὰ 10
περίπου φύλλα) ὑπολογίζεται ἕκαστον φύλλον πρὸς λ. 5. Γρ. Στ.
Τερ γ ἐ σ τ η ν. Ἀποστέλλονται τακτικῶς προσπαθοῦμεν δὲ κατὰ
τὸ ἐνὸν ν' ἀναπληροῦμεν τὰς ταχυδρομικὰς ἀπωλείας. Ἀλ. Δ
Τ ρ ι κ κ α λ α. Ἀναμένομεν σημειώσιν. Ἀντ. Α. Δ ἰ β ε ρ-
π ο υ λ. Ν. Ι. Σ. Χ α ρ ἄ ρ. Δημ. Ι. Ν. (...). Εὐστρ. Κ. Β α-
τ ο ὡ μ. Γ. Α. Ο δ η σ σ ὅ ν. Στ. Μ. Ἀ ρ γ ο ς. Ἀπεστά-
λησαν.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΩΤΗΣ

Ἑβδομαδιῶν καὶ τακτικῶν ἀναχω-
ρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, μεσημβρία. Διὰ Γύθειον, Κα-
λάμας, Κατὰ κωλον, Πάτρας, Κέρκυραν,
Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψόν,
Στυλῖδα καὶ Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 12 μεσημβρ. Διὰ Χίον, Σμύρ-
νην, Μυτιλήνην, Δαρδανέλλια, Κωνσταν-
τινούπολιν, Ἀμισόν, Κερασσοῦντα, Τρα-
πεζοῦντα καὶ Ὀρδοῦ.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Χαλκίδα
Λίμνην, Ἀταλάντην, Αἰδηψόν, Στυλῖδα
καὶ Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗ, 8 μ. μ. Διὰ Ἰτέαν, Πάτρας, Ἀ-
στακόν, Βασιλικήν, Δευαδία, Πρέβεζαν,
Σαλαῶνιν, Κόπριναν καὶ Κερδασαράν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 π. μ. διὰ Σίφνον, Χανιά, Γε-
ωργιούπολιν, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Πά-
νορμον, Χερσόνησον Σίσι, Ἀγ. Νικόλαον
καὶ Σητεῖαν. μετ' ἐπανόδου διὰ τῶν αὐ-
τῶν λιμένων.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν

ΤΕΤΑΡΤΗΝ, 8 μ. μ. (Κατ' εὐθείαν). Διὰ
Κέρκυραν καὶ Τεργέστην. Μετὰ τὴν ἀφι-
εῖν τῆς Β' ἀμειψοτογίας ἐξ Ἀθηνῶν.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΝΕΥΡΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΠΑΤΗΣΙΟΙΣ

Ὁδὸς Μιχαὴλ Νομικοῦ, ἀριστερὰ τοῦ
Λυσισατρείου

Διευθυντῆς Σ. Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ

Νευρολόγος καὶ Φρενολόγος

Κλίνει ἀπὸ 10-20 δραχμῶν δι' ἡμέρας

Ἀριθ. Τηλεφώνου 314

Κανονισμὸς καὶ Πληροφορίαι

Ὁδὸς Ζήνωνος, 16. — Ἀριθ. Τηλεφ. 200.

ΥΔΑΤΑ ΚΥΛΛΗΝΗΣ

Εἰς τὴν ὁδὸν Γεωργίου Στεφάνου ἀρ. 6.

Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος

Σπ. Τατσοπούλος

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

ΧΑΤΖΗ-ΚΩΣΤΑ

ΜΕΓΑ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

Τὸ μέγιστον τοῦτο τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργο-
στασιῶν ἐπὶ π λ ω ν λειτουργεῖ ὑπὸ ἐνὸς
ἡδὴ ἔτους μόνον διὰ λ)σ μ δ ν τ ο ὡ
Ὁ ρ φ α ν ο τ ρ ο φ ε ἰ ο ὡ ὑπὸ τὴν διευ-
θυντὴν τοῦ γωσποῦ καλλιτέχνου κ. Α. Π ο-
λ υ χ ρ ὅ ν η τ ο ὡ ἐν Παρισίοις ἐπὶ μακρὰν
ἐξασκηθέντος.

Πᾶσαν τὴν ξυλείαν ὡς καὶ ἄλλα διάφορα
ἀντικείμενα χρήσιμα δι' ἐπιπλὰ τὰ κατὰ
σημα προμηθεύεται κ α τ' ε ὡ θ ε ἰ α ν
ἐ ξ Ε ὡ ρ ὡ π η ς καὶ εἶναι πάντα ἐξαι-
ρετικῆς ποιότητος.

Δύο εὐρύταται αἵθουσαι εἶναι πλήρεις ἐ-
τοιμῶν στερεωτάτων καὶ καλλιτεχνικωτά-
των ἐπιπλῶν, ἐκτελεῖται δὲ καὶ οἰαδήποτε
παραγγελία μετ' ἰδιαζούσης ἀκριβείας καὶ
τέχνης.

Αἱ τιμαὶ εἶναι ὀρισμέναι, τὸ δὲ μικρὸν
κέρδος εἶναι ὑπὲρ τῶν ὀφρανῶν.

Ἰδιαίτερον τμήμα (ἐπιπλοστρωσίας τα-
πετσαρίας) ὑπὸ ἀρίστον τεχνίτην.

Πᾶς ἔχων ἀνάγκην ἐπιπλῶν ἀδικεῖ ἐαυ-
τὸν ἐὰν δὲν ἐπισκερθεῖ τὸ λαμπρὸν τοῦτο
καὶ φιλάνθρωπικὸν κατάστημα.

ΠΑΛΗΣ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑΣ

ΔΕΛΤΑΡΙΑ

Ἡ πλουσιώτερα συλλογὴ ἐν τῇ Ἀ-
νατολῇ.

Οἱ μόνον ἐκδοταὶ εἰκονογραφημένων
δελταρίων φωτοτυπικῶν.

Ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐντέλεσιν εἰδι-
κῶν παραγγελιῶν, ἐπὶ τῇ βάσει ἀπλῆς
φωτογραφίας μέχρι 500 ἀντιτύπων
εὐλαχίστων.

Ἡ ἐντέλεσις τελεῖται ἐν ἡμέρᾳ.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝ

Ν. ΜΠΗΡΚΟΥ

Ὁδὸς Σταδίου

Τελεῖα ἀνακαινίσαις. Ἀμερικανικὰ μέθο-
δοι τὸ πρῶτον ἐφαρμοζόμεναι παρ' ἡμῖν.